

Portræt af en kinesisk studerende

Hvordan er det at være studerende i Kina? Den unge kvinde Qiu Shumin fortæller os her om, hvordan hendes liv former sig og om, hvad hun tænker om fremtiden. Qiu Shumin interviewes af en af sine medstuderende, Michelle Rødgård. Michelle har taget en bachelor i Danmark og er nu i Beijing som stud.merc. i Innovation Management på hhv. Aalborg Universitet og University of Chinese Academy of Sciences. Det er et led i det nye dansk-kinesiske universitetssamarbejde, Sino-Danish Center (SDC).

Jeg mødes med Qiu Shumin på campus oppe på hendes lille værelse en lørdag formiddag over en kop vand, da temperaturen siger over 30 grader. Hendes to værelseskammerater er ude, så vi kan sidde i ro uden at forstyrre nogen.

- Hvem er du, og hvor er du fra?

- Jeg hedder Qiu Shumin, er 22 år og studerer i øjeblikket min kandidat i Innovation Management på Sino-Danish Center i Beijing, som er et samarbejde mellem en række danske universiteter og det kinesiske universitet University of Chinese Academy of Sciences. Oprindeligt er jeg fra Zhejiang-provinsen nede sydpå, hvor jeg har læst min bachelor i business administration. Indtil jeg var 10 år, boede jeg på landet med mine forældre, som så valgte at flytte ind til byen.

- Hvad kan du godt lide at lave i din fritid?

- I min fritid holder jeg meget af at læse. Især skønlitteratur om kærlighed eller magasiner og bøger omhandlende business tiltaler mig. Desuden dyrker jeg yoga, så ofte jeg kan. Jeg har købt en yogamåtte, så jeg kan dyrke yoga her på mit kollegieværelse. Hver anden dag løber jeg også en tur ovre i den olympiske park eller rundt om campus. Hvis det er alt for forurenede udenfor, dropper jeg dog løbeturen eller tager en maske på.

Derudover tilbringer jeg tid med min kæ-

reste. Jeg har mødt ham på studiet, hvor han læser det samme som mig. Vi bruger meget tid på at læse sammen, men når vi har tid, tager vi i biografen.

- Hvordan hørte du om muligheden for at læse ved SDC, og hvorfor søgte du ind?

- Jeg var oprindeligt blevet optaget på et andet kandidatstudium på University of Chinese Academy of Sciences, da de fortalte mig om denne mulighed, som jeg også kunne søge.

Det tiltalte mig, fordi der er meget få uddannelser i Kina, hvor man har muligheden for at læse sammen med udenlandske studerende. Det ville jeg rigtig gerne, da jeg tænkte, at det kunne ruste mig i mit fremtidige arbejdsliv, hvis jeg fx skal arbejde i en international virksomhed, hvor der ikke kun er kinesere.

Derudover tror jeg, at man bliver mere open-minded af at læse sammen med folk fra en anden kultur, og samtidig bliver man mere bevidst om sin egen kultur. Det er en god mulighed for at få nye perspektiver og nye ideer.

- Hvordan er forholdene som kinesisk studerende? Bolig, økonomi m.m.

- Kinesiske studerende bor som regel på kollegieværelser. I øjeblikket bor jeg på værelse sammen med to andre piger, og vi deler bad og toilet med tre andre piger, der har værel-

set ved siden af os. Vi har hver en køjeseng, hvor den nederste del er et skrivebord og et lille skab, og så sover vi i overkøjen. Det er ret gode forhold, for i Kina er det normalt at bo 4-6 på et værelse.

På mit gamle universitet, hvor jeg læste min bachelor, boede jeg sammen med fem andre piger, og forholdene var væsentligt dårligere end nu. Vi havde ingen aircondition, intet skrivebord og intet varmt vand. Det kostede 600 RMB (svarende til ca. det samme i danske kroner) om året, men mit nuværende værelse betaler jeg intet for. Det afhænger af universitetet. Det er meget normalt at betale 1000-2000 RMB om året for et sted at bo.

Jeg får 600 RMB om måneden fra universitetet og fra den supervisor, jeg er tilknyttet, som jeg hjælper med research-relaterede opgaver. Det er desværre ikke nok, selvom jeg ikke betaler husleje, så mine forældre støtter mig. Der er også nogle scholarships, man kan søge, men konkurrencen er hård. Heldigvis betaler jeg ikke tuition for at studere på University of Chinese Academy of Sciences.

- Hvad synes du om det kinesiske skolesystem?

- I Kina er der tradition for, at uddannelse er den eneste vej til succes, så det er enormt vigtigt at have en uddannelse. Især hvis man

kommer fra fattigere områder. Omdrejningspunktet i det kinesiske skolesystem er *gaokao*, som er den berygtede adgangseksamen til universitetet, som afgør, om man kan komme ind på universitetet, og hvilke universiteter man har adgang til.

Jeg synes, gaokao er en ond test. Kinesiske studerende læser fra morgen til aften, fra de er små, for at forberede sig til den test. Så der er ingen tid til at lege, det dræber kreativiteten, og de er ikke glade.

Jeg ved dog ikke, hvad et alternativ til gaokao skulle være, for uden den ville det kun være de rige og folk med kontakter, der kunne komme ind på universiteterne.

- Hvad drømmer du om?

- Jeg plejede at drømme om at lave en ph.d. og tage til udlandet i flere år, så jeg ville have gode chancer for at blive ansat som professor bagefter. Nu er jeg dog kommet i tvivl. Måske bliver det for kedeligt at være professor, når man skal læse så meget.

Fra næste semester har jeg fået praktikplads i en virksomhed, så nu må vi se, om det tiltaler mig mere end at arbejde som professor.

- Hvad er din største bekymring?

- Jeg prøver at lade være med at bekymre mig for meget om fremtiden. Jeg tror, at så længe man er kompetent og lægger en plan for

fremtiden, så skal det hele nok gå. Mine forældre har altid opdraget mig til at være ærlig og hårdtarbejdende, for så skal man nok nå det, man gerne vil.

Det vil jeg gerne give videre til mine egne børn engang, men jeg håber også, jeg kan give dem flere muligheder for eksempelvis at rejse ud i verden, så de kan blive mere åbne og opleve verden.

Jeg håber også, jeg selv får muligheden for at rejse ud af Kina en dag. Jeg har aldrig været ude af landet, og al information i Kina er meget ensidig pga. de mange restriktioner. Så hvis man aldrig kommer ud, finder man nok aldrig ud af, hvordan der egentlig er i resten af verden.

- Hvad er dine forældres baggrund?

- Mine forældre har et værksted i Zhejiang, hvor de laver møbler i træ, som de sælger. Det er fx skriveborde, senge og stole. Ingen af mine forældre har gået på universitetet, men begge har gået i gymnasiet. Da de var unge, var der ikke de samme muligheder for at komme ind på universitetet, så de er glade for, at jeg nu har muligheden for at få en længerevarende uddannelse.

- Er du partimedlem?

Hvis ja, hvordan blev du det?

- Ja, jeg blev partimedlem, da jeg gik i gymnasiet. En af mine lærere anbefalede mig at bli-

ve medlem, så jeg ansøgte om det og blev heldigvis godkendt. Når man går i gymnasiet, er det svært at blive medlem. Der er måske 1-2 ud af 50, der bliver det.

Det er dog nemmere, når man går på universitetet. Her er det ca. halvdelen. De lægger meget vægt på, at man har gode karakterer, og at man har været med til at organisere aktiviteter i sin klasse eller på skolen.

Det er derfor en ære at være partimedlem, og det er et symbol udadtil om, at du er en god studerende. Nogle gange kan det også være en fordel, hvis man søger job i det offentlige bagefter.

- Hvordan ønsker du, at det kinesiske samfund skal være?

- Jeg går egentlig ikke så meget op i politik, men visse ting kunne jeg godt ønske var anderledes. Eksempelvis foreningen, forskellen mellem rig og fattig, den dårlige kontrol med fødevarer samt de stigende huspriser. Alle disse ting påvirker kinesernes hverdag, så jeg tror, at hvis nogle af disse problemer blev løst, ville Kina være et bedre land at bo i.

VIL DU VIDE MERE?

Følg Michelle i Beijing på bloggen michelleroedgaard.dk

I næste nummer af Danmark-Kina kan vi se frem til en beretning fra Michelle om livet som dansk studerende i Beijing og på SDC.